

de fond, și numai în temeiul dispoziției legale care prevede că: „De asemenea, acestea [instanțele naționale] pot emite o somație de încetare a actelor nelegale împotriva intermediarilor ale căror servicii sunt folosite de un terț pentru a aduce atingere unui drept de autor sau unui drept conex”, să oblige un furnizor de servicii de stocare de date să instituie, cu privire la toată clientela sa, în abstract și cu titlu preventiv, pe cheltuiala sa exclusivă și pentru o perioadă nelimitată, un sistem de filtrare a celei mai mari părți a informațiilor stocate pe serverele sale pentru a identifica comunicațiile electronice care conțin opere muzicale, cinematografice sau audiovizuale, cu privire la care SABAM pretinde că deține drepturi, și pentru a bloca apoi schimbul de astfel de informații?

- (¹) Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230).
- (²) Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (JO L 157, p. 45, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 56).
- (³) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10).
- (⁴) Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic) (JO L 178, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 29, p. 257).
- (⁵) Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO L 201, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 36, p. 63).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Judicial de Póvoa de Lanhoso (Portugalia) la 21 iulie 2010 — Maria de Jesus Barbosa Rodrigues/Companhia de Seguros Zurich SA

(Cauza C-363/10)

(2010/C 288/31)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Judicial de Póvoa de Lanhoso

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Maria de Jesus Barbosa Rodrigues

Pârâtă: Companhia de Seguros Zurich SA

Întrebarea preliminară

În cazul unei coliziuni între vehicule și atunci când accidentul, din care a rezultat decesul unuia dintre conducători, nu poate fi imputat niciunui din conducători cu titlu de culpă, este contrară dreptului comunitar și în special articolului 3 alineatul (1) din Prima directivă (72/166/CEE) (¹), articolului 2 alineatul (1) din A doua directivă (84/5/CEE) (²) și articolului 1 din A treia directivă (90/232/CEE) (³), în interpretarea dată de Curtea de Justiție acestor dispoziții, posibilitatea partajării răspunderii pentru risc [articolul 506 alineatele (1) și (2) din Código Civil], partajare care se reflectă direct în valoarea despăgubirii convenite persoanelor îndreptățite să o primească, și anume părinții victimei, deoarece implică reducerea proporțională a acestei valori?

- (¹) Directiva 72/166/CEE a Consiliului din 24 aprilie 1972 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la asigurarea de răspundere civilă auto și introducerea obligației de asigurare a acestei răspunderi (JO L 103, p. 1, Ediție specială, 06/vol.1, p. 10).
- (²) A doua directivă 84/5/CEE a Consiliului din 30 decembrie 1983 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule (JO 1984, L 8, p. 17, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 104).
- (³) A treia Directivă 90/232/CEE a Consiliului din 14 mai 1990 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule (JO L 129, p. 33, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 204).

Acțiune introdusă la 22 iulie 2010 — Comisia Europeană/Republica Slovenia

(Cauza C-365/10)

(2010/C 288/32)

Limba de procedură: slovena

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Alcover San Pedro și D. Kukovec, agenți)

Pârâtă: Republica Slovenia

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, întrucât în mai mulți ani consecutivi au fost depășite valorile-limită ale concentrațiilor anuale și zilnice de PM₁₀ în aerul înconjurător, Republica Slovenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului

5 alineatul (1) din Directiva 1999/30/CE a Consiliului din 22 aprilie 1999 privind valorile-limită pentru dioxidul de sulf, dioxidul de azot și oxizii de azot, pulberile în suspensie și plumbul din aerul înconjurător ⁽¹⁾, cuprinse, începând cu 11 iunie 2010, la articolul 13 alineatul (1) din Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa ⁽²⁾;

— obligarea Republicii Slovenia la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Din raportul anual prezentat de Republica Slovenia cu privire la respectarea valorilor-limită obligatorii de PM₁₀ zilnice și anuale rezultă că în Slovenia, în anii 2005, 2006 și 2007, în zonele SI1, SI2 și SI4 și în aglomerările SIL și SIM, au fost depășite valorile-limită ale concentrației zilnice și anuale de PM₁₀ în aerul înconjurător. Comisia Europeană nu a primit nicio notificare cu privire la respectarea obligației de aplicare a valorilor-limită în conformitate cu articolul 22 alineatul (2) din Directiva 2008/50/CE.

⁽¹⁾ JO L 163, p. 41, Ediție specială, 15/vol. 5, p. 46.

⁽²⁾ JO L 152, p. 1.

Recurs introdus la 22 iulie 2010 de EMC Development AB împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) pronunțate la 12 mai 2010 în cauza T-432/05, EMC Development AB/Comisia Europeană

(Cauza C-367/10 P)

(2010/C 288/33)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: EMC Development AB (reprezentant: W.-N. Schelp, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurente

(i) Anularea deciziei Comisiei din 28 septembrie 2005;

(ii) în mod alternativ, anularea în tot sau în parte a hotărârii atacate și trimiterea cauzei la Tribunal spre rejudecare, în vederea pronunțării unei hotărâri pe fond în lumina eventualelor indicații ale Curții;

(iii) în orice caz, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă în fața Tribunalului și a Curții.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că Tribunalul, însușindu-și poziția Comisiei față de liniile directoare, a solicitat recurenteii să dovedească elemente de fapt și a plasat asupra acesteia o indiscutabilă sarcină a probei. Procedând astfel, Tribunalul a urmărit să obțină probe privind efectele standardului în cauză, fără a lua în considerare problema mai amplă și mai importantă a naturii acestuia. Recurenta consideră că aceasta constituie o eroare de drept și că a fost inversată ordinea în care trebuie să se efectueze aprecierea naturii și a efectelor standardului.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny, Izba Finansowa, Wydział II (Republica Polonă) la 26 iulie 2010 — Pak-Holdco Sp zoo/Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

(Cauza C-372/10)

(2010/C 288/34)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny, Izba Finansowa, Wydział II

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Pak-Holdco Sp zoo

Pârât: Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

Întrebările preliminare

1. În cadrul interpretării articolului 7 alineatul (1) din Directiva 69/335/CEE ⁽¹⁾ instanța națională trebuie să în considerare dispozițiile din directivele de modificare, în special din Directivele 73/79/CEE ⁽²⁾ și 73/80/CEE ⁽³⁾, deși la momentul aderării Republicii Polone la Uniunea Europeană aceste directive nu mai erau în vigoare?